

Р Е Ш Е Н И Е №677

гр. Перник, 27.12.2013 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично съдебно заседание проведено на двадесет и осми ноември две хиляди и тринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря А.М.***, като разгледа докладваното от съдията **адм. дело №935** по описа за **2013 г.** на Административен съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 от АПК във връзка с чл.215 от ЗУТ.

Производството е образувано по жалба на Д.М.В.,***, срещу заповед №РД 05-354 от 05.08.2013 г. на Кмета на община Трън, с която е наредено да бъде премахнат строеж: „едноетажна масивна постройка за сезонно ползване”, находящ се в „Запоге”, в землището на гр.Трън.

В жалбата се твърди, че заповедта е постановена в нарушение на закона. Не е съобразено от общинската администрация, че са налице всички необходими строителни книжа, а постройката е изградена през 1987 г. и от тогава се „ползва без да пречи на никого”. Въз основа на така изложените в жалбата подробни аргументи се иска отмяна на обжалваната заповед за премахване на незаконен строеж.

Претендира се присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата – Кметът на Община Трън, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Намира, че обектът по отношение на който е издадена тя е строеж, който е определен като незаконен, тъй като за него няма издадено строително разрешение и необходимите книжа. Не отговаря и на предпоставките за търпимост, поради което подлежи на премахване.

В този смисъл прави искане да бъде потвърдена атакуваната заповед и претендира присъждане на разноски по делото, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд - Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и приложимите законови разпоредби, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред административния орган е започнало по повод постъпила молба вх.№ РД-17-220/19.02.2013 г. от Петър Митков Василев, с което е поискана проверка относно законността на постройките изградени в УПИVIII-общ., кв.59 по плана на гр.Трън.

От служители на Община Трън е извършена проверка на 05.03.2013 г. На тази проверка не са присъствали представители на жалбоподателката въпреки, че са уведомени. Съставен е констативен акт №УТ-12-9 от 05.03.2013 г., с който е установено, че е изграден строеж в НПИ в м.***, в землището на гр.Трън. Строежът представлява едноетажна масивна сграда за сезонно ползване, с размери 4.30 / 7.00 м. и височина 4.00 м. Покривът на постройката е двускатен с дървена конструкция и е покрит с керемиди. Положени са вътрешна и външна мазилка, монтирана е дограма. Липсват ВиК и ел.инсталации. При проверката строежът е завършен изцяло и се ползва по предназначение. В законовия срок е постъпило заявление вх.№УТ-09-1266 от 28.03.2013 г. от С. Р. Ф.***, с което се иска издаване на удостоверение за търпимост за

пет строежа сред които и процесната едноетажна масивна постройка за сезонно ползване. След проведена процедура от общинската администрация за издаване на удостоверение за търпимост, кореспонденция за представяне на различни документи и строителни книжа е издадена заповед за премахване на незаконен строеж, която се обжалва в настоящето съдебно производство.

При така очертаната фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 215, ал. 4 ЗУТ, от легитимирано лице, адресат на заповедта за премахване, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена на основание чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ във връзка с чл. 225а, ал. 1 от ЗУТ, според които Кметът на общината или упълномощено от него длъжностно лице, издава заповед за премахване на незаконни строежи от четвърта до шеста категория, когато строежът се извършва в несъответствие с предвижданията на действащия подробен устройствен план и без одобрени инвестиционни проекти и/или без разрешение за строеж.

В заповедта ясно са обективирани изискуемите за акта реквизити, с оглед на което, по аргумент от чл. 146, т. 2 във вр. с чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 225 от ЗУТ, следва извода, че при издаване на обжалваната заповед е спазена установената форма. Относно съответствието ѝ с административнопроизводствените правила съдът намира, че не са налице съществени нарушения които да обосновават отмяна. Жалбоподателката не е присъствала при съставяне на констативният акт на 05.03.2013 г., това обаче не е засегнало правото ѝ на защита, тъй като акта ѝ е връчен и е постъпило възражение срещу него инкорпорирано във заявление вх.№УТ-09-1266 от 09.07.2013 г. в този смисъл не е констатирано нарушение на процесуалните правила, което да обосновава отмяна на заповедта. Освен това липсва законово задължение констативните актове да се съставят в присъствието на собственика или извършителя на строежа. Компетентните органи самостоятелно и по силата на служебните си задължения могат да извършват проверки по строителството.

Административният орган е издал акта си, след като е изяснил всички релевантни за случая факти, извършил е проверка на имота и е изпълнил задължението си по чл. 36 от АПК. Спазена е процедурата по чл. 225а, ал. 2 от ЗУТ - заповедта е издадена въз основа на констативен акт, съставен от длъжностни лица от Община Трън; актът е съставен надлежно, постъпило е възражение и то е обсъдено в становището на гл.архитект на Община Трън, наред с останалите установени от органа обстоятелства.

Относно съответствието на административния акт с материалноправните разпоредби следва да се отбележи следното:

Нормативно установените предпоставки за постановяване на заповед за премахване по чл. 225, ал. 2 от ЗУТ са: наличие на извършен незаконен строеж по смисъла на някоя от хипотезите, посочени в ал. 2 на същата разпоредба, който строеж да не е със статут на търпим строеж /§ 16 от ПР на ЗУТ или по §127, ал.1 от ПЗР на ЗИДЗУТ/, както и въпросният незаконен строеж да не е узаконен.

Дефиницията на понятието "строеж" - § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ, разгледана през призмата на правилата и нормативите въобще за застрояване, уредени в ЗУТ, сочи, че строеж е изпълнение на строително-монтажни работи, водещи до трайно и съществено изменение на същността и характеристиките на имота /земя или сграда/ с или без промяна в начина на ползването на имота.

Между страните не е налице формален спор, че изграденото представлява масивна постройка, която е за сезонно ползване и за нея няма издадено разрешение за строеж. От разпоредбите на чл. 46, ал. 1 от ЗУТ, определящ сезонните постройки като второстепенени постройки на допълващо застрояване и на чл. 147, ал. 1, т. 1 от ЗУТ,

изискващ за второстепенни постройки разрешение за строеж следва, че обектът представлява строеж по смисъла на пар. 5, т. 38 от ДР на ЗУТ. За този строеж е издадено разрешение за строеж, което обаче не се съхранява в общинската администрация и не е с пореден номер от който може да се направи заключение, че е издаден от длъжностно лице което е изпълнявало функциите на от гл.архитект на Община Трън през 1987 г. В подкрепа на този извод е и представеното по делото удостоверение ФС-19-627 от 18.02.2013 г. е видно, че лицето подписало строителното разрешение приложено по делото към 1987 г. не е заемало длъжността гл.архитект на Община Трън, нито друга такава която да му дава правомощия да издава строителни разрешения.

Липсата на строително разрешение, предпоставя наличие на хипотезата на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, както е посочил и административният орган, поради което издадената на това основание заповед е законосъобразна. Следва да се отбележи, че е изследвано съответствието на сградата с техническите изисквания за подобни постройки към момента на изграждането им чл.55, чл.37 и чл.159, ал.1, т.3 от ЗТСУ/отм./ и чл.224, ал.1 от ППЗТСУ/отм./, но и към момента на извършване на строежа е било необходимо издаване на строително разрешение. С оглед на изложеното „едноетажната масивна постройка за сезонно ползване” не е търпим строеж по смисъла на § 16 от ПР на ЗУТ и §127, ал.1 от ЗИД на ЗУТ, тъй като е изградена в нарушение на строителните правила и норми действали в периода на извършване на строителството.

По така изложените съображения, оплакванията в жалбата се явяват неоснователни и недоказани и оспорването на атакуваната заповед следва да бъде отхвърлено.

С оглед изхода на делото, в тежест на жалбоподателя са и направените разноси от административния орган, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2-ро от АПК
Административен съд – Перник

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д.М.В.,*** срещу заповед №РД 05-354 от 05.08.2013г. на Кмета на община Трън.

ОСЪЖДА Д.М.В.***, с ЕГН***** ***, да заплати на Община Трън сумата от 150 лв., разноси по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14 дневен срок от уведомяването на страните пред Върховен административен съд на РБ.

СЪДИЯ:/п/